

Forbedring af plenarforsamlingens arbejdsmetoder.

(Dagsordenens punkt 86).

Hidtiler bestræbelserne på at foretage pagtændringer strandet på manglende enighed blandt stormagterne, jfr herom nærværende beretning, dagsordenens punkt 21.

I de seneste år har overvejelserne derfor koncentreret sig om forslag, der alene tager sigte på sådanne ændringer i forretningsordenen, praksis m. v., som kan gennemføres uden pagtændring.

Et sådant initiativ blev taget af præsidenten for den 16. plenarforsamling, den tunesiske statssekretær Mongi Slim, der i et memorandum til generalsekretæren har foreslået forskellige forbedringer af plenarforsamlingens arbejdsgang. Kun et af de fremsatte forslag nødvendiggør en ændring af forretningsordenen, nemlig en fremrykning af den ordinære plenarforsamlings begyndelse fra den 3. tirsdag til den 1. tirsdag i september. De øvrige forslag omfatter i hovedtræk:

1) Begrænsning af diskussionen om hvert dagsordenspunkt gennem håndhævelse af bestemmelsen i forretningsordenens paragraf 20 om fremlæggelse af resolutionsforslag som grundlag for debatten;

2) Undgåelse af generaldebat i udvalgene om en række spørgsmål, hvor medlemmernes principielle standpunkter er bekendt, fordi spørgsmålene tidligere er gennemdrøftet;

3) Samtidig drøftelse af flere dagsordenspunkter, som berører det samme spørgsmål;

4) Fastlæggelse af dagsordenen i 1. udvalg og det særlige politiske udvalg, allerede inden generaldebatten i plenarforsamlingen er afsluttet;

5) Begrænsning af stemmeforklaringer til deres oprindelige formål;

6) Adgangen til replik og duplik bør gives talerne ved slutningen af et møde og ikke midt under dette.

På et møde i plenarforsamlingen den 30. oktober meddelte samlingens præsident, at han havde haft drøftelser med en række delegerede om behandlingen af ovennævnte dagsordenspunkt. Disse rådslagninger havde vist, at der var bred tilslutning til tanken om i første omgang at henvise spørgsmålet til en ad hoc komité, som kunne undersøge det i sagen foreliggende materiale, herunder

også det af forrige plenarforsamlings præsident udarbejdede memorandum og sådanne andre forslag, som måtte blive meddelt komiteen. Denne skulle have mandat til at fremkomme med indstillinger om forbedring af forsamlingens arbejdsmetoder.

Præsidenten oplyste videre, at det også var foreslået ham, at han skulle udpege medlemmerne af ad hoc komiteen, og da der ikke fra nogen side rejstes indvendinger herimod, udpegede han følgende til medlemmer af ad hoc komiteen:

Plenarforsamlingens præsident,
De 13 vice-præsidenter for 17. samling,
Præsidenterne for de foregående tre plenarforsamlinger, nemlig ambassadør dr. Belaunde (Peru), ambassadør Boland (Irland) og ambassadør dr. Padilla-Nervo (Mexico) samt formanden for den tunesiske delegation, som har foreslået spørgsmålet optaget på dagsordenen.
Plenarforsamlingens præsident er ad hoc komiteens formand.

Ad hoc komiteen holdt møder under samlingen og blandt det materiale, der herunder indgik i dens overvejelser, var udtalelser af udvalgsformænd under 17. og 16. samling, deriblandt landsretssagfører Lannung, der under 16. samling var formand for 5. udvalg, samt fra de delegationer som ønskede at yde bidrag (herunder også fra den danske).

I et resolutionsforslag til plenarforsamlingen indstillede komiteen, at den fik mulighed for at fortsætte sit arbejde ud over 17. samling, og at den afgav sin beretning til generalsekretæren pr. 31. maj 1963, hvorved medlemsstaterne ville få tid til at overveje komiteens forslag og rekommandationer inden næste samling.

Dette tiltrådte plenarforsamlingen i et møde den 19. december.

Overenskomst mellem Indonesien og Holland om Vest Ny-Guinea.

(Dagsordenens punkt 89).

De indledende skridt til afslutningen på 12 års strid mellem Holland og Indonesien om Vest Ny Guinea's tilhørsforhold blev taget, da parterne i januar 1962 akcepterede fg. generalsekretær U Thant's (fornye)